

tions de chlorure stanneux dans le dosage du fer par la méthode de Penny et Wallace perfectionnée par Fresenius.

La solution ferrique exempte de chlore est rendue fortement chlorhydrique; on opère en atmosphère de CO₂ en ajoutant 2 gr. de CO₃NaH. On projette alors un excès de sel chlorostannite. Après réduction complète, on dose l'excès par une solution décinormale d'iode.

ΓΕΩΠΟΝΙΑ.—*‘Αποτελέσματα τριετῶν πειραμάτων καλλιεργείας ὀρύζης
ἐν Μεσσήνῃ**, ὑπὸ *K. I. Νεύρου καὶ Δ. Ζαρκάδα*. *‘Ανεκοινώθη ὑπὸ
κ. Γ. Κυριακοῦ*.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὰ στατιστικὰ δεδομένα ἀναλίσκομεν κατ’ ἀτομον οὐχὶ πλειόνα τῶν 5 κιλῶν ὀρύζης. Τὴν κατανάλωσιν ταύτην διπλασιαζομένην καὶ τριπλασιαζομένην θά ἥτο λίαν εὐχερὲς νὰ τὴν καλύψωμεν ἐκ τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς τοῦ εῖδους, ἐπὶ πλέον δὲ νὰ διαθέτωμεν καὶ πλεονάσματα διὰ τὴν ἔξαγωγήν.

‘Υπάρχουν σήμερον ἐν Ἑλλάδι ἑκατοντάδες χιλιάδων στρέμματα βαλτώδους συνθέσεως, ἐν μέρει ἀκαλλιέργητα ἐντελῶς ἡ καλλιεργούμενα μὲ πενιχρὰς ἀποδόσεις, τὰ δποῖα διὰ μικρῶν ἀρδευτικῶν καὶ ἀποστραγγιστικῶν βελτιώσεων θὰ μετεβάλλοντο εἰς πρώτης τάξεως ὀρυζώνας.

‘Η πρόληψις ὅτι ἡ καλλιέργεια τῆς ὀρύζης εὐνοεῖ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐλονοσίας δὲν νομίζω διτὶ δύναται ν’ ἀποτελέσῃ σοβαρὸν ἐμπόδιον. ‘Η ἐκτέλεσις τῶν ἀρδευτικῶν καὶ ἀποστραγγιστικῶν ἔργων, ἦν θέτομεν ὡς βασικὴν προϋπόθεσιν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ὀρυζοκαλλιεργείας, συνεπάγεται σύνθησιν ροῆς καὶ κυκλοφορίας τῶν ὑδάτων καὶ συνεπῶς ἔξυγίανσιν καὶ οὐχὶ ἐπιδείνωσιν τῆς ἐλονοσίας. Τοῦτο ἀπέδειξαν ἄλλωστε καὶ αἱ ἔργασίαι τοῦ Κονσούλωφ καὶ τῶν Ἰταλῶν ἐπιστημόνων, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ πεῖρα ἐκ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς ὀρυζοκαλλιεργείας ἐν Ἰταλίᾳ.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα καλλιεργοῦμεν ὄρυζαν εἰς τὴν Μεσσήνην τῶν Καλαμῶν, εἴς τινας περιοχὰς τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Ἡπείρου καὶ εἰς τὸ κτῆμα Λαζαρίνα τῶν Τρικκάλων. ‘Η καλλιέργεια γίνεται κατὰ σύστημα κυριολεκτικῶν ληστρικόν. Συγκεκριμένως, εἰς τὴν Μεσσήνην καλλιεργοῦν ὄρυζαν εἰς τὸν αὐτὸν ἀγρὸν ἐπὶ 5 - 8 ἑτη ἐν συνεχείᾳ. Συνέπεια τοῦ συστήματος τούτου εἶναι ἡ ραγδαία ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος πτῶσις τῶν ἀποδόσεων, ἥτις, διαν φθάνῃ εἰς σημεῖον ὥστε νὰ καθιστῇ ἀσύμφορον τὴν καλλιέργειαν οἰκονομικῶς, ἀπολήγει εἰς ἐγκατάλειψιν τῆς. Οἱ γεωργοὶ τῆς περιφερείας ἀποδίδουν τὸ γεγονός τοῦτο εἰς τὴν «κούρασιν» τῶν ἀγρῶν καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν ζιζανίων καὶ ἀσθενειῶν.

Αἱ πειραματικαὶ ἔργασίαι, τὰς ὁποίας ἀνελάβομεν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1931 εἰς τὴν περιφέρειαν Μεσσήνης, σκοπὸν εἶχον ἀφ’ ἐνὸς εἰς τὸ νὰ καταδειχθῇ τὸ σφαλερὸν τοῦ ἐφαρμοζομένου συστήματος ἐκμεταλλεύσεως καὶ ἀφ’ ἐτέρου εἰς τὸ νὰ καταπέσῃ ἡ κρατήσασα μοιρολατρικὴ ἀντίληψις τῆς ἀχρηστεύσεως τῶν ἀγρῶν μετὰ τὰς περιο-

* K. I. NEVRÖS, D. ZARKADAS.—Dreijährige Reisdüngungsversuche in Messenien.

δικάς συνεχεῖς ἔξαντλητικάς ἐκμεταλλεύσεις. Η ἀφετηρία, ἀφ' ἣς ὥρμήθημεν εἰς τὸ ἔργον μας, ἦτο ἡ πεποίθησίς μας, ὅτι αἱ πτώσεις τῶν ἐσοδειῶν ὠφείλοντο κατὰ κύριον λόγον εἰς τὴν μὴ ἀναπλήρωσιν τῶν θρεπτικῶν συστατικῶν, τὰ δόποια ἔξηντλοῦντο ταχέως διὰ τῆς συνεχοῦς καλλιεργείας.

Τὰ ἔδαφη τῆς περιοχῆς Μεσσήνης τὰ καλλιεργούμενα δὶ’ ὅρύζης εἶναι ἀργιλλώδους συστάσεως πτωχὰ εἰς φωσφορικὸν δξὺ καὶ πλούσια εἰς κάλι:

Αριθ. αριθ.	ΡΗ εἰς ३δωρ	CaCO ₃ %	Κατὰ Neubauer κατὰ 100 γραμμάρια ξηροῦ χώματος	
			P ₂ O ₅	K ₂ O
250	7.62	6.00	0.91	68.00
251	8.00	4.7	3.38	52.30
252	7.85	6.2	1.79	69.23
253	7.71	4.00	2.02	69.96
254	7.24	5.00	3.72	79.63

Τὰ πειράματά μας τὸ 1931 ἔγένετο εἰς τρεῖς ἐπαναλήψεις ἐπὶ ἀγροῦ ἀνίκοντος εἰς τὸν κ. Γαλανάκην. Τὰ καλλιεργηθέντα τμήματα ἦσαν ἐκτάσεως ἑνὸς στρέμματος. Ἐχησιμοποιήσαμεν σπόρουν ποικιλίας Ἀμερικάτο, παραχθέντα ἐν Μεσσήνῃ κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος. Διὰ τὴν λίπανσιν ἐχρησιμοποιήσαμεν τοὺς ἔξης τύπους:

0.10.0.— 3.10.0.— 3.10.5.— 3.10.10.

Ἡ διασπορὰ τοῦ λιπάσματος ἔγένετο εἰς δύο δόσεις. Τοῦ μὲν φωσφορικοῦ καὶ καλίου πρὸ τῆς σπορᾶς καὶ κατὰ τὸ σβάρνισμα ἰσοπεδώσεως, τοῦ δὲ ἀζώτου κατὰ τὴν μεγάλην ἀποστράγγισιν, ἥτις γίνεται δύο μῆνας μετὰ τὴν σπορᾶν.

Εἰς ἄπαντα τὰ λιπανθέντα τμήματα ἐσημειώσαμεν πρώημότητα ὡριμάσεως 3 ἡμερῶν ἐν σχέσει πρὸς τοὺς μάρτυρας. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀποδόσεις αὗται περιέχονται εἰς τὸν ἀκόλουθον πίνακα:

Αναλογία λιπάσματος εἰς κιλά κατὰ στρέμ.	Απόδοσις καρποῦ εἰς κιλά κατὰ στρέμ.	Απόδοσις ἀχύρου εἰς κιλά κατὰ στρέμ.	Βάρος 100 λιτρῶν εἰς χιλιόγρ.	Βάρος 1000 κόκκων εἰς γραμμ.	Αὐξησις εἰς καρπὸν	Αὐξησις εἰς ἀχυρον
0. 0. 0	260	365	59.2	26.3	—	—
0.10.0	352	470	63.2	29.3	92	105
3.10.0	366	492	61.5	28.6	106	127
3.10.5	360	503	63.0	29.7	100	138
3.10.10	376	517	63.8	29.0	116	152

Ἡ ἐκ τῆς προσθήκης τοῦ καλίου προκύψαστα διαφορὰ ἐν σχέσει μὲ τὰ τμήματα τὰ λιπανθέντα δὶ’ ἀπλοῦ φωσφορικοῦ καὶ δὶ’ ἀζώτου ὑπῆρξεν, ὡς ἐμφαίνεται, μικρά, δικαιιωθέντος τοῦ πορίσματος τῆς φυσιολογικῆς ἀναλύσεως, ἥτις ἐνεφάνιζε τὸ ἔδαφος πλούσιον εἰς τὸ στοιχεῖον τούτο.

Εἰς τὰ ὡς ἄνω ἀποτελέσματα δὲν περιελήφθη δεύτερος πειραματικὸς ἀγρὸς καλλιεργηθεὶς τὸ 1931, λιπανθεὶς διὰ 3.10.0 καὶ ἀποδώσας 416 κιλὰ κατὰ στρέμμα

έναντι 143 τοῦ μάρτυρος. Ό ἀγρός οὗτος εἶχε καλλιεργηθῆ ἐπὶ ἐπταετίαν συνεχῶς ἄνευ λιπάσματος.

Ἄξιόλογος ὑπῆρξε καὶ ἡ αὔξησις τοῦ βάρους 1000 κόκκων καὶ 100 λιτρῶν τοῦ προϊόντος τῶν λιπανθέντων τμημάτων τοῦ μάρτυρος.

Τὸ 1932 ἐπανελάβομεν τὸ πείραμα ἐπὶ ἀγροῦ ἐκτάσεως 20 στρεμμάτων τῆς αὐτῆς περιοχῆς, ἀνήκοντος εἰς τὸν αγρούντων κ. Κρέπαπαν. Ό ἀγρός ἐτεμαχίσθη εἰς ἐκτάσεις 1000 τ. μέτρων, ἔγενοντο δὲ τέσσαρες ἐπαναλήψεις. Σημειώτεον ὅτι ὁ ὥς ἄνω ἀγρός, καλλιεργηθεὶς ἐν συνεχείᾳ ἐπὶ δικταετίαν, ἐγκατελείφθη, διότι αἱ ἀποδόσεις ἔπεσαν εἰς τὰ 90-100 κιλὰ κατὰ στρέμμα, κριθεῖσης τῆς περαιτέρω καλλιεργείας οἰκονομικῶς ἀσυμφόρου.

Ἐχρησιμοποιήσαμεν δύο ποικιλίας ὡς σπόρου τὴν Ἀμερικάνο καὶ τὴν Νέοο Βιαλόνη εἰσαχθείσας ἐπὶ τούτῳ ἐξ Ἰταλίας.

Ἡ σπορὰ ἐξετελέσθη τὴν 28ην Ιουνίου 1932. Τὸ φωσφορικὸν λίπασμα διεσπάρη πρὸ τῆς σπορᾶς. Διαρκούσης τῆς ἀναπτύξεως τοῦ φυτοῦ ἐξετελέσαμεν τέσσαρας ἀποστραγγίσεις κατὰ τὴν ἕξης χρονολογικὴν σειράν:

4 Ιουλίου	διαρκείας	36	ώρῶν
20	»	48	»
22	»	24	»
2 Αὐγούστου	»	120	»

Τὴν 8ην Αὐγούστου, μετὰ τὸ βιοτάνισμα καὶ διαρκούσης τῆς μεγάλης ἀποστραγγίσεως, ἔλιπανθη ὁ ἀγρός διὰ θεικῆς ἀμμωνίας εἰς ἀναλογίαν 15 κιλῶν κατὰ στρέμμα. Βοτανίσματα ἐξετελέσθησαν δύο.

Αἱ ἀποδόσεις, ἀκριβέστατα ὑπολογισθεῖσαι κατὰ τὴν συγκομιδήν, παρατίθενται εἰς τὸν ἀκόλουθον πίνακα:

Ἄναλογία λιπάσματος εἰς χιλιόγρ. κατὰ στρέμ.	Ποικιλία	Καρπὸς εἰς χιλιόγρ. κατὰ στρέμ.	”Αχυρον εἰς χιλιόγρ. κατὰ στρέμ.	Βάρος 100 λιτρῶν εἰς χιλιόγρ.	Βάρος 1000 κόκκων εἰς γραμμ.	Αὔξησις διειλογένη εἰς τὸ λίπασμα εἰς χιλιόγρ. κατὰ στρέμ.	
						Καρπὸς	”Αχυρον
0.0.0	Ἀμερικάνο	130	195	62.3	27.3		
3.14,5.0	Ἀμερικάνο	365	512	64.6	28.8	235	321
0.0.0	Νέοο Βιαλόνη	142	210	53.2	32.6		
3.14,5.0	Νέοο Βιαλόνη	390	586	54.7	35.1	248	365

Εἰς τῷμα τοῦ αὐτοῦ ἀγροῦ, ἐκτάσεως 3 στρεμμάτων καὶ οὗ ἡ τοποθεσία ἐπέτρεπε τὴν ἐκτέλεσιν τελείων ἀποστραγγίσεων, εἴχομεν εἰς τὸ λιπανθέν διὰ 3.14,5.0 ἀπόδοσιν καρποῦ 512-610 ἔναντι 140-169 τοῦ μάρτυρος.

Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο εἴναι ἐνδεικτικὸν τῆς μεγίστης σημασίας τῶν τελείων ἀποστραγγίσεων.

Τὸ 1932 ἐξετελέσαμεν καὶ ἄλλο πείραμα τὴν φορὰν ταύτην ἐπὶ ἀγροῦ τὸ πρῶ-

τον καλλιεργουμένου δι' όρυζης καὶ τοῦτο ἵνα καταρρίψωμεν τὴν κρατοῦσαν παρὰ τοῖς γεωργοῖς τῆς περιοχῆς ἀντίληψιν, καθ' ἣν οἱ τὸ πρῶτον καλλιεργούμενοι δι' όρυζης ἀγροὶ δὲν ἔχουν ἀνάγκην λιπάνσεως. Οἱ ἀγρὸς οὗτος ἐλιπάνθη δι' ἀπλοῦ φωσφορικοῦ 0.16.0 καὶ μὲν ἀναλογίαν 50 κιλῶν κατὰ στρέμμα, ἀπέδωσε δὲ 614 κιλὰ καρποῦ ἔναντι 529 τοῦ μάρτυρος.

Τὰ πειράματα κατὰ τὸ 1933 ἐξετελέσθησαν εἰς δύο περιοχὰς καὶ εἰς μεγάλην ἔκτασιν. Οἱ μάρτυς εἰς τὴν πρώτην

περιοχὴν ἦτο ἔκτάσεως 50 στρεμμάτων καὶ 240 ἡ λιπανθεῖσα ἔκτασις. Εἰς τὴν δευτέραν ἔναντι 90 στρεμμάτων λιπανθέντων ἀφέθησαν ὡς μάρτυς 22 στρέμματα ἀλίπαντα.

Ως σπόρος ἐχρησιμοποιήθη ἡ ποικιλία Ἀμερικάνο, παραχθεῖσα ἐν τῇ αὐτῇ περιοχῇ, κατὰ τὸ 1932.

Αἱ ἀποδόσεις ὑπῆρξαν αἱ ἔξης:

Γενικῶς πλέον τῆς κατὰ ποσὸν αὐξήσεως τῶν ἀποδόσεων, ἥτις ἐμφαίνεται εἰς τοὺς παρατεθέντας πίνακας, ἐσημειώσαμεν πρωτότητα ὡριμάνσεως 3 - 8 ἡμερῶν ὑπὲρ τῶν λιπανθέντων ἀγρῶν, ἐπίσης σημαντικὴν αὐξήσην τοῦ βάρους τοῦ καρποῦ καὶ τέλος ποιότητα καὶ γεῦσιν τοῦ παραχθέντος προϊόντος ἀρίστην. Σημειωτέον ὅτι οἱ περὶ ὃν ὁ λόγος ὡς ἄνω ἀγροὶ ἐκαλλιεργοῦντο συνεχῶς ἐπὶ ἔπταστίαν δι' όρυζης.

Ταῦτα πάντα στερεώνουν ἀπολύτως τὴν πεποίθησίν μας ὅτι ἡ προϊούσα ἐπ' ἐσχάτων πτῶσις τῶν ἀποδόσεων τῆς όρυζοκαλλιεργείας ἐν Μεσσήνῃ, συνεπείᾳ τῶν ὅποιων ἐμεωρήθη ἀναπόδραστος ἡ πλήρης αὐτῆς ἐγκατάλειψις ὀφείλεται εἰς τὴν μὴ ἀναπλήρωσιν τῶν διὰ τῆς συνεχοῦς καλλιεργείας ἐξαντλουμένων θρεπτικῶν συστατικῶν καὶ ὅτι ἀρα, ἡ καλλιέργεια τῆς όρυζης δύναται ὅχι ἀπλῶς νὰ συγκρατηθῇ ἀλλὰ καὶ ν' ἀποβῇ ἐξόχως ἀποδοτικὴ καὶ πλουτοφόρος, ἀρκεῖ νὰ βελτιωθοῦν συστηματικῶς καὶ μέθοδοι καὶ τὰ μέσα καλλιεργείας, πρωτίστως δὲ νὰ γίνη κοινὴ τῶν καλλιεργητῶν συνείδησις ὅτι ἐντατικὴ γεωργία ἀνευ κανονικοῦ ἐμπλουτισμοῦ τοῦ ἐδάφους πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν ἐξαντλουμένων θρεπτικῶν στοιχείων εἶναι ἀδύνατος καὶ ὅτι τὰ φυτὰ ὡς καὶ πᾶς ἀλλος ζῶν όργανισμός, ἔχουν ἀνάγκην διατροφῆς καὶ ἐπιστημονικῶς ἐπιμελημένης διαίτης.

ZUSAMMENFASSUNG

Griechenland besitzt hunderttausende Stremmata (1 Stremma = $1/10$ ha) von sumpfartigen (Malaria verseuchten) Gebieten, die garnicht oder nur ganz extensiv bebaut sind. Diese könnten durch wenig kostspielige Melio-

rationen in beste Reisböden verwandelt werden. Dadurch würde auch die Malaria eingedämmt, wie italienische Erfahrungen bewiesen haben.

Reis wird in Messeniens, sowie einigen Gegenden Mazedoniens und des Epirus angebaut, allerdings meist in Form von Raubbau, wie in Messeniens, wo der Reis 5-8 Jahre lang auf dem gleichen Feld angepflanzt wird. Die Folge davon ist eine schnelle Ertragssenkung infolge Erschöpfung der Bodennährstoffe und Entwicklung von Unkräutern und Krankheiten.

Unsere, seit 1931 ausgeführten Reis-Düngungsversuche in Messeniens haben recht interessante Resultate gezeigt.

Die dortigen Reisböden sind lehmig, arm an P_2O_5 , reich an N und K_2O (nach Neubauer im Durchschnitt: $P_2O_5 = 2,35$ mg., $K_2O = 68$). Der Kalkgehalt ($CaCO_3$) schwankt zwischen 4-6 %.

Die Versuche wurden in verschiedenen Gegenden Messeniens angelegt: 1931 und 1932 auf Parzellen von je 1000 gm. mit 3-4 Wiederholungen, 1934, auf grossen Feldern (2,2 - 24,0 ha). Die Resultate sind in nachstehender Tabelle zusammengestellt.

Versuchs-jahr	Sorte	Düngung kg/ha			Ertrag : Korn kg/ha	Mehrertrag kg/ha	1000 Kornge- wicht g	100 Literge- wicht kg
		N	P_2O_5	K_2O				
1931	Amerikano	0	0	0	2600	—	26.3	59.2
		0	100	0	3520	920	26.3	63.2
		30	100	0	3660	1060	28.6	61.5
		30	100	5	3600	1000	29.7	63.0
	Amerikano	30	100	10	3760	1160	29.0	63.8
1932	Amerikano	0	0	0	1300	—	27.3	62.3
		30	145	0	3650	2350	28.8	64.6
	Nero Vialone	0	0	0	1420	—	32.6	53.2
		30	145	0	3900	2480	35.1	54.7
1933	Amerikano	0	0	0	1030	—	—	—
	Versuch I	30	80	0	4350	3320	Steigerung	—
	Amerikano	0	0	0	560	—	—	—
	Versuch II	30	80	0	2620	2060	Steigerung	—

In allen 3 Jahren konnte festgestellt werden, dass die gedüngten Felder 3-8 Tage früher reiften und dass das 1000 Korn- und Hektolitergewicht — wie auch hapen unzweideutig bewiesen, dass der Reisbau in Messeniens durchaus entwicklungsfähig ist und grosse Erträge zu geben vermag, wenn die bisherige falsche Anbau-Methode geändert und für eine reichliche Ersatzdüngung des erschöpften Bodens Sorge getragen wird.